

SENTÈNCIA 99-37 DEL 20 DE DESEMBRE DE 1999

PROCÉS ADMINISTRATIU. TERMINI DEL RECURS CONTENCIÓS. Una decisió nova és una decisió presa després de tornar a obrir la instrucció de l'assumpte i es fonamenta sobre un raonament jurídic o lògic diferent d'aquelles fins aleshores desenvolupades.

Ponent: M.I. Sr. Bernard Plagnet

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. D.B. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 30 de juny de 1998, confirmant en alçada la decisió del 29 de desembre de 1997, i va sol·licitar l'atorgament d'una pensió mínima de 5.000 punts en base a l'article 41 del Reglament Tècnic de la CASS.

2.- En la sentència del 16 d'abril de 1999, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda per la Sra. D.B., pel següent motiu principal "vista la interrupció existent abans de l'1 d'abril de 1968 (3 mesos) i sobretot després d'aquella data (9 anys)."

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 20 de juliol de 1999, la Sra. D.B. manifesta principalment, que compleix totes les condicions requerides per l'article 41 del Reglament Tècnic i remarca, en particular "recordem que l'article referenciat no exigeix la data per començar a cotitzar sinó que solament requereix que l'assegurat hagi cotitzat des de l'any 1968 a la data de la seva jubilació durant 180 mesos, els quals han estat acreditats per la Sra. D."

En el seu escrit de conclusions de data 30 de setembre de 1999, la Sra. D.B. precisa:

-que va acceptar la pensió de vellesa atorgada el mes de desembre de 1997, amb efectes a partir del primer de novembre del mateix any, posteriorment en data 26 de maig de l'any 1998 la Sra. D. va sol·licitar a la CASS que novament examinés la pensió atorgada el mes de desembre de 1997 i va presentar una demanda contra la resolució de la CASS de data 2 de juliol de 1998 i va instar la demanda en temps i forma hàbils contra aquesta darrera decisió.

-que l'article 41 en cap moment exigeix la continuïtat entre les dos etapes, abans i després de la posta en marxa del règim andorrà de seguretat social.

-que la Sra. D.B. va deixar de treballar per greus problemes de salut.

En conclusió, li correspon el benefici de l'article 41 a fi i efecte que pugui dur una vida digna.

4.- En la seva contesta de data 13 de setembre de 1999, la CASS manifesta:

-que l'acte recorregut per la Sra. D.B. és ferm, ja que no fou recorregut dins del termini per l'assegurada;

-que l'assegurada no ha tingut una activitat continuada;

-que 60 mesos abans del primer d'abril de 1968 el seu treball era clandestí.

La CASS ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 30 de setembre de 1999.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Convé d'examinar en primer lloc, la qüestió relativa al període del recurs contra la decisió que la CASS ha pres.

El 29 de desembre de 1997 la CASS va notificar a la Sra. D.B. la seva decisió corresponent a l'atribució i càlcul de la seva pensió de vellesa.

En un escrit de data 26 de maig de 1998, la Sra. D.B. va sol·licitar que se li atorgués el benefici de l'article 41 del Reglament Tècnic i demana per tant una pensió de vellesa corresponent a un muntant mínim de 5000 punts.

Tercer.- Es tracta per tant de determinar si la decisió presa per la CASS el 2 de juliol de 1998 és una decisió nova respecte a la decisió presa el 29 de desembre de 1997.

En cas afirmatiu, el termini del recurs contenciós començaria a córrer a partir de la notificació de la decisió de 2 de juliol de 1998. En cas negatiu, la demanda s'hauria presentat després de l'expiració del termini del recurs de 13 dies, comptats des de la data de la notificació de la resolució inicial de 29 de desembre de 1997.

Convé per tant de definir els criteris que permeten considerar quan una autoritat pública ha pres una decisió nova o quan es limita a confirmar una decisió precedent.

Una decisió nova és una decisió presa després de tornar a obrir la instrucció de l'assumpte i es fonamenta sobre un raonament jurídic o lògic diferent d'aquells fins aleshores desenvolupats. En altres termes, es tracta de determinar la causa o base legal de la decisió, és a dir, el conjunt d'elements objectius, de fet o de dret, que són el fonament de l'acte.

Si la causa de l'acte s'ha modificat, és lògic que l'administrat pugui presentar una demanda durant els 13 dies d'aquesta nova decisió, en la mesura en que, en el moment de la notificació de la decisió inicial, no es disposava de tots els elements que permetien impugnar-la. El termini del recurs contenciós no pot per tant obrir-se de nou més que en cas de canvi en la causa jurídica de l'acte, és a dir en la seva base jurídica.

En efecte, com ja ha declarat aquesta Sala en la sentència núm. 99-08, de 19 de febrer de 1999, és necessari combinar dos grans principis del Dret administratiu: el de respecte de la legalitat de les decisions individuals i el de la preservació de la seguretat jurídica.

L'expiració del termini del recurs contenciós no té per efecte de conferir automàticament la legalitat a decisions individuals, però, en l'aspecte processal, l'expiració del termini del recurs prohibeix tornar a discutir aquest acte.

L'expiració del termini del recurs té, doncs, l'efecte de preservar la seguretat jurídica, i convé fer una interpretació estricta d'aquest principi, en absència del qual els interessats podrien provocar en tot moment decisions confirmatives, privant per tant de tot efecte els terminis del recurs contenciós.

Quart.- En aquest cas, el conjunt dels elements objectius, de fet o de dret, que constitueixen el fonament de la decisió presa el 29 de desembre de 1997 no havien canviat. La decisió presa per la CASS el 2 de juliol de 1998 és per tant purament confirmativa de la precedent i no es pot per tant obrir un nou termini de recurs. Cal remarcar, en efecte, que la Sra. D.B. en el seu escrit de data 26 de maig de 1998, discuteix la manera de càlcul de la pensió que li ha estat acordada

per decisió de 29 de desembre de 1997. Ara bé, la causa jurídica de la decisió no havia canviat: el conjunt dels elements objectius que havien motivat la decisió de 29 de desembre de 1997, no havien evolucionat. En altres termes, la interessada estava en situació d'impugnar vàlidament la decisió en el termini de 13 dies calculats a comptar de la notificació de la decisió del 29 de desembre de 1997.

La demanda presentada el 26 de maig de 1998 s'ha de considerar com presentada després del termini del recurs contenciós i és per tan inadmissible.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la Sra. Verònica D.B.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda.

Tercer: Declarar que la decisió de la CASS del 29 de desembre de 1997, confirmada per la decisió del 2 de juliol de 1998 es ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.